

Arrest

nr. 166 950 van 29 april 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 10 november 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 augustus 2014, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat E. VANGOIDSENHOVEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op 14 december 2009 een aanvraag indient om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 29 augustus 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij

deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan verzoekende partij kennis neemt op 20 oktober 2014.

1.3. Eveneens op 29 augustus 2014 neemt de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan verzoekende partij eveneens op 20 oktober 2014 in kennis wordt gesteld.

1.4. Uit de informatie die op 24 maart 2016 werd overgemaakt aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), blijkt dat verzoekende partij op 8 december 2015 vrijwillig is vertrokken naar haar land van herkomst, Kameroen.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verwerende partij om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad werpt ambtshalve een exceptie van onontvankelijkheid op wegens een gebrek aan belang.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvS 14 november 1997, nr. 69.601; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij is gegriefd door de bestreden rechtshandelingen en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

3.2. Uit een aanvulling van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 8 december 2015 vrijwillig is vertrokken naar haar land van herkomst, Kameroen.

3.3. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet voorziet een procedure waarbij enkel de in België verblijvende vreemdeling een machtiging tot verblijf om humanitaire redenen kan aanvragen. De Raad dient op te merken dat het belang van verzoekende partij bij haar aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet erin bestaat haar verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961). Verzoekende partij bevindt zich niet in dit geval, aangezien uit het administratief dossier blijkt dat zij niet langer op het Belgische grondgebied verblijft, maar dat zij vrijwillig is teruggekeerd naar haar land van herkomst.

Een aanvraag om machtiging tot verblijf die wordt ingediend op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet veronderstelt het bestaan van buitengewone omstandigheden die verhinderen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf wordt ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Wanneer de verzoekende partij zich, na het indienen van zulke aanvraag, niet meer op het Belgische grondgebied bevindt, quod in casu, maar het Belgische grondgebied heeft verlaten, zijn er per definitie geen buiten-

gewone omstandigheden meer aanwezig die verhinderen dat de verblijfsaanvraag wordt ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor haar verblijfplaats of haar plaats van oponthoud in het buitenland (cf. RvS 13 maart 2009, nr. 180.989). Zij kan zich dus niet langer meer beroepen op de voormelde verblijfsprocedure voorzien in artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Wat het bestreden bevel betreft, moet worden vastgesteld dat dit bevel werd uitgevoerd. Verzoekende partij kan dus geen voordeel meer halen uit het door haar ingestelde beroep.

Ter terechtzitting gevraagd naar het belang, beaamt de raadsvrouw van verzoekende partij dat haar belang is teloorgegaan voor wat beide bestreden beslissingen betreft.

De Raad dient te concluderen dat verzoekende partij derhalve thans het wettelijk vereiste actueel belang ontbeert bij de vernietiging van de bestreden beslissingen. Het beroep is derhalve onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES